

רע"פ 6205/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 6205/22

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי באר שבע ב-עפ"ג 58154-08-22 מיום
7.9.2022 שניתן על ידי השופטים: י' עדן, ע' כהן ו-ג'
דניאל

בשם המבקש:

עו"ד גבריאל פורט

בשם המשיבה:

עו"ד איתמר גלבפיש

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופטים י' עדן, ע' כהן ו-ג' דניאל) ב-עפ"ג 58154-08-22 מיום 7.9.2022, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום באשקלון (השופטת מ' חלפון-נזריאן) ב-ת"פ 4605-03-22 מיום 19.7.2022.

2. על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, בבוקר יום 1.3.2022 המבקש, תושב הרשות הפלסטינית, שהה בצומת איבים בכביש 334 ללא אישור שהיה בישראל כדין. משהתבקש להזדהות בפני שוטר, הציג בתגובה את מספר

תעודת הזהות של אחיו, אשר בידו אישור שהיה כדן. בהמשך לכך, השוטר הודיע למבקש כי הוא מעוכב - והאחרון ברח רגלית מהמקום.

בגין האמור, יוחסו למבקש עבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: עבירת כניסה), והתחזות כאדם אחר במטרה להונות לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: עבירת התחזות והחוק בהתאמה).

3. המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

4. בגזר הדין, בית משפט השלום עמד על פגיעת המבקש בערכים המוגנים שבבסיס העבירות בהן הורשע. עוד ציין את החומרה שיש לראות בהתחזות המבקש לאחיו והזדהותו בפני שוטר ככזה הנושא היתר שהיה כדן. בהינתן האמור, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר לבין שישה חודשי מאסר בפועל.

בגזירת עונשו של המבקש בגדרי המתחם, בית משפט השלום שקל לזכותו את הודאתו במעשים והאופן בו נטל עליהם אחריות, תקופת מעצרו, מצבו הכלכלי הקשה והבעיות הרפואיות שלו ושל ילדיו. מנגד, בית המשפט זקף לחובת המבקש את עברו הפלילי, הכולל הרשעה אחת קודמת בגינה גזר עליו עונש מאסר על תנאי בן חודשיים אשר היה בתוקף במועד מתן גזר הדין (ת"פ 58594-02-21 מדינת ישראל נ' קטינה (5.5.2021) (להלן: ההליך הראשון)).

לאור נסיבות אלה, בית משפט השלום גזר על המבקש 20 ימי מאסר בפועל לצד התחייבות כספית על סך 2,500 ש"ח לא לעבור כל עבירה בה הורשע למשך שנתיים. כן הופעלו עונש המאסר המותנה אשר הוטל על המבקש בהליך הראשון וההתחייבות הכספית על סך 2,000 ש"ח שנדרשה במסגרתו. הודגש, כי נסיבות העניין אינן מצדיקות הארכה של תקופת התנאי באופן חריג חלף הפעלת המאסר המותנה מכוח סעיף 56(א) לחוק, בפרט לאור סמיכות הזמנים בין ביצוע העבירות דנן לבין גזר הדין בהליך הראשון. יחד עם זאת, נקבע כי עונשי המאסר ירוצו באופן חופף חלקית, כך שהמבקש ירצה עונש של 70 ימי מאסר בפועל. לבסוף, בית המשפט נמנע מהטלת קנס בהינתן נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו האישיות.

5. המבקש ערער על גזר דינו לבית המשפט המחוזי, בטענה כי נסיבותיו האישיות והמשפחתיות מצדיקות הארכה של תקופת התנאי באופן חריג, חלף הפעלת המאסר המותנה. בית המשפט דחה את הערעור, בקובעו כי אין הצדקה לכך בנסיבות העניין, בפרט מאחר שלצד עבירת הכניסה המבקש ביצע עבירות התחזות ואף ניסה לברוח מרשויות אכיפת החוק, וכן בהתחשב בהרשעתו הקודמת. עוד צוין, כי ניתן משקל משמעותי לנסיבותיו האישיות בהליך הראשון ובהליך זה-הן בגזירת העונש בגין העבירות דנן, הן בקביעת חפיפה חלקית בינו לבין הפעלת העונש שהוטל בהליך הראשון.

6. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי.

לטענת המבקש, הערכאות הקודמות שגו בהפעלת עונש המאסר על תנאי שהושת עליו. לשיטתו, יש להאריך את תקופת התנאי בראי נסיבותיו האישיות, בכללן מצבו הכלכלי הקשה, הבעיות הרפואיות של ילדיו ואורך התקופה שהמתין בין גזירת דינו בהליך הראשון לבין ביצוע העבירות דן חרף נסיבות אלה. כן נטען, כי הארכת תקופת התנאי מוצדקת בראי אופי העבירות ונסיבות ביצוען - העובדה שהמבקש ביצע עבירת כניסה חלף עבירות "משתלמות יותר" ולצידה עבר עבירת התחזות שהינה "כמעט אינהרנטית" לה, וכן פגיעתו הנמוכה בערכים המוגנים בבסיס העבירות. עוד נטען, כי מעשי המבקש "קרובים לסייג הצורך שבסעיף 34א לחוק" לאור נסיבותיו האישיות. המבקש הדגיש כי אף שבקשתו תחומה לעניינו הפרטני, על בית המשפט להיעתר לה משיקולי צדק ומטעמי חמלה.

7. בתגובתה, המשיבה לא חלקה על כך שנסיבותיו האישיות של המבקש אינן פשוטות. אולם, לשיטתה, אין בהן כדי להצדיק היענות לבקשתו, שכן, נסיבות אלה נשקלו כנדרש בעת גזירת המאסר על תנאי בהליך הראשון וגם בהליך דן. בהתאמה, נטען כי ניסיונו של המבקש לחסות בקרבת הגנת הצורך מהווה "מדרון חלקלק אשר סופו" בהצדקת עבירה על החוק. עוד טענה, כי הבקשה אינה מעוררת שאלה החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, וכי גם מטעם זה יש לדחותה.

8. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש כי נגרם לו אי-צדק מהותי או עיוות דין (רע"פ 6817/22 פריג' נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (18.10.2022); רע"פ 5877/22 אלקיס נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (3.10.2022); רע"פ 5355/22 עמוס נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (28.8.2022)). כמו כן, בקשה לרשות ערעור על חומרת העונש תתקבל במקרים נדירים בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה בנסיבות דומות (רע"פ 5947/22 פרבר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (15.9.2022)).

9. בהינתן האמור, הבקשה שלפניי אינה עומדת ברף הנדרש למתן רשות ערעור - היא תחומה כולה לעניינו הפרטי של המבקש, ואף אינה מקימה חשש לעיוות דין או אי-צדק מהותי.

10. בעוד שאין להמעיט מנסיבותיו האישיות של המבקש, לא ניתן להשלים עם ביצוע עבירות פליליות כפתרון למצוקתו. בהתאם, נסיבות אלה עמדו לנגד עינם של בית משפט השלום בעת גזירת דינו של המבקש ובית המשפט המחוזי בהכרעתו. אולם, אל מולן עמדו בפני הערכאות הקודמות גם הרשעתו של המבקש בהליך הראשון; עבירת ההתחזות שנלוותה לעבירת הכניסה; וניסיון בריחתו מהשטר (רע"פ 4930/21 קורן נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (4.8.2021); רע"פ 1955/19 אבו רקייק נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (1.4.2019)). בשים לב לכך, העונש שנגזר על המבקש הולם את מעשיו ומתחשב כראוי בנסיבות ביצוע העבירות ובנסיבותיו האישיות. מכאן שהעונש אף אינו חורג לחומרה ממדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה, וממילא אין בו כדי להצדיק את התערבות ערכאת הערעור, לא כל שכן "בגלגול שלישי" (רע"פ 1142/22 חדאד נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (24.2.2022)).

11. סוף דבר: הבקשה נידחת. צו עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל מיום 18.9.2022 - בטל אף הוא.

המבקש יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 24.11.2022 עד השעה 10:00 בכלא אלה, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 074-7831077 או 074-7831078.

ניתנה היום, ל' בתשרי התשפ"ג (25.10.2022).

ש ו פ ט
